

Un om, care a fost deodată înlăturat de boală din viața activă care îi aducea venitul și din locul de înțâietate din biserica în care era un membru prețuit, a primit astfel posibilitatea să gândească pe îndelete. Niciodată mai înainte, în zilele când era sănătos și activ în domeniul religios, nu se gândise la starea lui personală înaintea lui Dumnezeu sau unde va merge atunci când viața lui pământească se va sfârși.

Într-o după amiază, un prieten a căutat să-l vadă și în conversația lor i-a spus celui bolnav: „Eu de mai multe ori am fost gata să mor și nu pot să descriu de câtă pace m-am bucurat la perspectiva de a întâlni pe Dumnezeu, pentru că mă încred în sângele scump al lui Isus Hristos ca dreptul meu de a intra în cer.“

Cel bolnav s-a ridicat într-un cot și a zis: „M-am gândit mult la același lucru în ultima vreme. Îmi dau seama că n-am fost suficient de zelos în lucrurile religioase, ca să pot fi în stare să privesc la viitor așa cum privești tu. Aș da tot ce am, dacă aș putea avea aceeași siguranță ca tine.“

„Religia nu poate să-ți dea vreun drept de a intra în cer“, a răspuns vizitatorul creștin. „Religia nu dă niciodată pace cu Dumnezeu sau posibilitatea de a te bucura de prezența Lui. Numai sângele lui Isus Hristos poate face lucrul acesta.“

Cel bolnav părea tulburat. Fusese obișnuit să creadă că religia era cel mai bun lucru în lume și că atunci când oamenii vorbesc despre „întoarcere la Dumnezeu“, „mântuire“ și „curățirea prin sângele lui Hristos“, ei doar exprimă în felul lor și potrivit crezului lor personal, același lucru pe care el îl numea „religie“. Prietenul lui i-a văzut nedumerirea și i-a spus: „Ai vrea să-ți citesc ceva din Scriptură?“ la care el s-a arătat plin de bucurie. Atunci el a citit:

„Și Domnul a zis lui Moise și lui Aaron, în țara Egiptului: „...Vorbiți întregii adunări a lui Israel ... Fiecare om să ia un miel... și să-l înjunghie... Să ia din sângele lui și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca... În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului și voi lovi pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la oameni până la animale; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului; Eu sunt Domnul. Sângele va fi pentru voi ca un semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o nenorocire atunci când voi lovi țara Egiptului“ (Exod 12.1,2,6,12,13).

Comentând pe scurt versetele acestea, el a spus: „Sângele vărsat cu care au fost unși ușorii, încrederea în sângele acesta și nimic altceva îi ținea în siguranță pe toți cei care erau în casă în noaptea aceea. Toți cei care aveau parte de adăpostul sângelui erau în siguranță, iar toți care se găseau în afară, oricare le-ar fi fost caracterul, aveau soarta pecetluită.“

Ridicându-se, cel bolnav și-a întins mâna și, strângând mâna vizitatorului, i-a spus încet, dar cu toată inima: „Da, totul depinde de sângele Mielului. Văd clar că dreptul meu la mântuire este în sângele lui Hristos.“

Sunt mulți care gândesc că religia este un mântuitor. Mulți se încred în propria lor bunătate și în faptele lor bune care să-i ducă sau să-i ajute să intre în cer, în timp ce Dumnezeu spune că sângele scump al lui Hristos (în care se încrede cel păcătos) este singurul adăpost de judecata care va veni.

„Sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat“ (1 Ioan 1.7).

„Fără vărsare de sânge nu este iertare“ (Evrei 9.22).